

Laulud

Eesti kristliku üliõpilasühingu

jumalateenistusel

27. märtsil 1927. a. kell 6 õhtul

Tartu Pauluse kirikus

I.

Viisil: Sull', Sull', Jehoova, tahan laulda. P. 152.

Üht ainust nime mina tean,
Mis Jumal annud meile õndsuseks.
Üht nime ikka armsaks pean,
Ta vägi muudab talve kevadeks:
Su nimi, Jeesus Kristus, igavest
On mulle kõigekallim kõikidest.

Üht nime tahan südamesse
Ma usus kirjutada omale.
See paistab minu muredesse
Kui hele, selge taevapäikene.
Su nimi, Jeesus Kristus, igavest
On mulle kõigekallim kõikidest.

Üks nimi annab edu tööle
Ja kannatustes mulle troosti toob,
Teeb lõpu minu patuööle
Ja armust minu elu uueks loob.
Su nimi, Jeesus, Kristus, igavest
On mulle kõigekallim kõikidest.

Algusliturgia.

PT
TRU Raamatukogu

II.

33/40
ARHIIVKOGU

Viisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma tean, mis mina usun,
Mis kõikumata jääb,
Kus julgesti ma asun,
Kui ilm ka hukka läeb.
Ma tean, mis appi tõttab,
Kui käes on surmaöö,
Kui ebatarkus petab.
Ja nurja läeb ta töö.

Ma tean, mis kõiges elus
Ei minust maha jää.
Mul kindel koja alus,
Mis kadumist ei näe:

Need on mu Jeesu sõnad,
Need selged sõnad kõik!
Ses kaljukindlas linnas
On minu varjupaik.

Ka tunnen mina seda,
Kes koda ehitab:
See on see Issand, keda
Kõik taevas kummardab,
See, kellel' seeravimid
Au, väge annavad,
Ja kellel' keerubimid
On pühad teenijad.

See on see armupäike,
Mu Issand Jeesuke,
See valgus, kelle läige
Viib varjud kaugele.
Et tõusku tuuli palju,
Ei siiski kõigu ma, —
Mu alus ja mu kalju
On Õnnistegija.

Sest see, kes okastroonil
On ristil rippunud,
Ja kes nüüd taevatroonil'
On Isast tõstetud;
See on ju lepitanud
Mind oma vere väel,
See on mind lunastanud,
Kes Isa järje peal.

Jutlus piiskop J. Kuke poolt.

III.

Viisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma tean, mis mina usun,
Mis kõikumata jääb,
Kus julgesti ma asun,
Kui ilm ka hukka läeb
See on ka surma väljal
Mu kepp ja minu sau,
See taeva aasal haljal
On minu kroon ja au.

Kantslisoov.

IV.

Viisil: Imeline Issand. 334.

Tõsiseks ma saagu,
Tasaseks ja heldeks,
Rahuliseks, usus selgeks;
Puhas süda anna,
Et su palge valgust
Näha saaksin ja su paistust.
Tõusegu,
Lennaku
Nii kui kotkas süda!
Armust anna seda!

Minu sisse tule,
Vaim, ja tee mind pühaks,
Taeva Isa pühaks kojaks.
Et sa pole kaugel!
Armuga anna mulle,
Südame siis annan sulle!
Valvates,
Hingates
Hing sind tunda saagu,
Ja sind kummardagu!

Palve ja õnnistamine.

I.

Viisil: Sull', Sull', Jehoova, tahan laulda. P. 152.

Üht ainust nime mina tean,
Mis Jumal annud meile õndsuseks.
Üht nime ikka armsaks pean,
Ta vägi muudab talve kevadeks:
Su nimi, Jeesus Kristus, igavest
On mulle kõigekallim kõikidest.

Üht nime tahan südamesse
Ma usus kirjutada omale.
See paistab minu muredesse
Kui hele, selge taevapäikene.
Su nimi, Jeesus Kristus, igavest
On mulle kõigekallim kõikidest.

Üks nimi annab edu tööle
Ja kannatustes mulle troosti toob,
Teeb lõpu minu patuööle
Ja armust minu elu uueks loob.
Su nimi, Jeesus, Kristus, igavest
On mulle kõigekallim kõikidest.

Algusliturgia.

II.

Viisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma tean, mis mina usun,
Mis kõikumata jääb,
Kus julgesti ma asun,
Kui ilm ka hukka läeb.
Ma tean, mis appi tõttab,
Kui käes on surmaöö,
Kui ebatarkus petab.
Ja nurja läeb ta töö.

Ma tean, mis kõiges elus
Ei minust maha jää.
Mul kindel koja alus,
Mis kadumist ei näe:

Need on mu Jeesu sõnad,
Need selged sõnad kõik!
Ses kaljukindlas linnas
On minu varjupaik.

Ka tunnen mina seda,
Kes koda ehitab:
See on see Issand, keda
Kõik taevast kummardab,
See, kellel' seeravimid
Au, väge annavad,
Ja kellel' keerubimid
On pühad teenijad.

PT
TRU Raamatukogu

33/4
ARHIIVKOGU

See on see armupäike,
Mu Issand Jeesuke,
See valgus, kelle läige
Viib varjud kaugele.
Et tõusku tuuli palju,
Ei siiski kõigu ma, —
Mu alus ja mu kalju
On Õnnistegija.

Sest see, kes okastroonil
On ristil rippunud,
Ja kes nüüd taevatroonil'
On Isast tõstetud;
See on ju lepitanud
Mind oma vere väel,
See on mind lunastanud,
Kes Isa järje peal.

Jutlus piiskop J. Kuke poolt.

III.

Viisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma tean, mis mina usun,
Mis kõikumata jääb,
Kus julgesti ma asun,
Kui ilm ka hukka läeb
See on ka surma väljal
Mu kepp ja minu sau,
See taeva aasal haljal
On minu kroon ja au.

Kantslisoov.

IV.

Viisil: Imeline Issand. 334.

Tõsiseks ma saagu,
Tasaseks ja heldeks,
Rahuliseks, usus selgeks;
Puhast süda anna,
Et su palge valgust
Näha saaksin ja su paistust.
Tõusegu,
Lennaku
Nii kui kotkas süda!
Armust anna seda!

Minu sisse tule,
Vaim, ja tee mind pühaks,
Taeva Isa pühaks kojaks.
Et sa pole kaugel!
Armuga anna mulle,
Südame siis annan sulle!
Valvates,
Hingates
Hing sind tunda saagu,
Ja sind kummardagu!

Palve ja õnnistamine.

V.

Viisil: Sull', Sull', Jehoova, tahan laulda. P. 152

Üht nime tahan meeles kanda
Siin maa peal kaduvuses rännates
Ja ühel' nimel' au veel anda
Seal igaveses taevaalguses.
Su nimi, Jeesus Kristus, igavest
On mulle kõigekallim kõikidest.

Tänane korjandus on Eesti kristliku üliõpilasühingu heaks.

